

Medlem jo kunnet henvise til den Forhandling med Partiformændene, som saa ofte før er bragt til Anvendelse ved Minister-skitte, og hvor de forskellige Anskuelser om, hvorledes Ministeriet skulde dannes, kunde være kommet frem. Hvis nogen har haft Hastværk med at finde Dannelsen af Ministeriet Stauning tilløkkende, forekommer det mig, at det er det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der har grebet Chancen i det Øjeblik, den meldte sig for ham.

Det ærede Medlem dvæler nu ved, at naar han ser paa, hvorledes det er gaaet i denne Samling, kan der neppe have været nogen Aftaler mellem den socialdemokratiske Regering og dens Parti og det radikale Venstre. Som det er vel bekendt, forelaa der ingen saadan Aftale ved Ministeriets Dannelse; der foreligger offentlige Udtalelser, i Henhold til hvilke Ministeriets Dannelse skete, og dets Program blev fastslaaet, men der har ikke været Aftaler med Hensyn til, hvilke Love der skulde fremsættes, eller hvilke. Former de skulde have; saa det ærede Medlem havde ikke behøvet at drage den Slutning af, hvad det forekom ham, at han maatte antage efter Samlingens Forløb, men af, hvad der offentlig er meddelt om dette Forhold.

Det ærede Medlem gik saa ind paa en Kritik af denne Samlings Forløb rent arbejdsmæssigt; og her kan jeg for første Gang i de Ord, jeg har haft at sige ved denne Lejlighed, give ham noget Medhold. Jeg finder heller ikke, at denne Samlings arbejdsmæssige Forløb tilfredsstillere. Jeg vilde have ønsket, at man, allerede da Samlingen begyndte, var gaaet til at reformere Finanslovens Behandling, og jeg haaber, at inden vi skilles, vil Rigsdagens Præsidium og Folketingets Forretningsudvalg kunne faa en saadan Sammensætning, at der til næste Samlings Begyndelse vil være Mulighed for et Flertal for at tilvejebringe en Reform af Finanslovbehandlingen. Men dernæst er det jo ganske givet, at der med Hensyn til Fremsættelse af Lovforslag til Behandling her i Tinget og i Udvalg har fundet en Overbelastning af Tinget Sted.

Jeg har ved tidligere Lejligheder kritiseret dette paa et Tidspunkt, hvor man ikke kunde vide, hvad Regeringens Hensigt var med Fremsættelsen af disse mange Forslag; og saa længe man ikke kunde

vide dette, kunde Kritikken have Grund til at blive skarpere, end den maa blive, naar man kender Regeringens Hensigt. Man kunde den Gang formode, at det var Regeringens Hensigt at fremsætte saa meget som muligt, fordi den tænkte paa, at den maaske vilde faa en kort Tilværelse, hvad enten det nu var som Følge af en Antagelse om, at andre vilde ombringe den, eller en Forventning om, at den selv ved en eller anden Lejlighed vilde begaa Selvmord. Man kunde tænke sig, at Regeringen vilde mene: Vort Liv bliver ikke langt, og saa er det for et Parti som Socialdemokratiet af væsentlig Betydning i den Tid, hvor det har til sin Raadighed hele Administrationen, at faa udarbejdet saa meget som muligt af det Reformarbejde, som vil komme til at beskæftige den kommende Tid. Thi enhver ved, at et Parti kan paa ingen Maade udarbejde et Forslag paa samme Maade, som naar det sidder med Regeringsmagten, sidder ved Kilden og har alt det fornødne Medarbejderskab.

Denne Forklaring kunde understøttes ved visse Udtalelser, der var fremsat af et ledende Medlem af Partiet, nemlig det ærede Medlem, som er Formand for Finansudvalget, der spaaede: „Valg, før Bøgen grønnes“. Man kunde da paa det Tidspunkt tænke sig, at den store Produktion var et Resultat af Frygten for et kort Liv, saadan som man jo ser, at Kunstnere med svagt Helbred arbejder med voldsom Opbydelse af Kraft og Fantasi for at efterlade Efterverdenen en mægtig Produktion, saaledes som vi for nylig saa ved Kai Niensens Udstilling paa Charlottenborg. Men det viser sig, at den Antagelse ikke har været rigtig; thi Regeringen har ikke ønsket Valg, før Bøgen grønnes. Med andre Ord, efter alt, hvad der er passeret i denne Samling, ønsker Regeringen at føre den for en Regering naturlige Politik at betragte en Valgperiode som den Periode, i hvilken Tinget har Mandat, og ikke at afbryde den uden Grund.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard troede, at der ikke længere ude i Befolkningen var Flertal for de to Partier, som for Øjeblikket har det her i Salen, og udtalte, at han maatte ønske, at der meget hurtigt kom Valg, for at man kunde undersøge, om han havde Ret. Jeg skal tillade mig at gøre det ærede Medlem Hr. Kors-